

חולין קד

עניין: שיטת הזוהר בבשר בחלב

זוהר פרשת משפטים דף קכה ע"א

דשמה מלכא ודי אשכחן ביה • וזאשכחן דכל מלך דליל האזי מילא
לדאחבר כחדא • (א) [ג] (ב) בשעתא חדא או כשעודתא חדא • ארבעין יומין
לחמיה [ד] (ג) גדיא מקלסא בקלפי לגבי חטן דלעילא וסיעתא מסאבא
מתקרבין בהדיא וגרים לאתערלא דינין בעלמא דינין דלא קדישין • וזי חליד בר
באנון יומין • אוספין ליה נשמתא מסערא אחרת דלא אלעריכא • וכתוב (ויקרא יא)
והקדשם והייתם קדושים וגו' • אחי לאסחאבא מסאבין ליה ודלי דכתיב (שם)
וגטמם בס חסר א' מסאבנותא אטימא מכלא דלית רשו לאסחאבא הכי כשאר
ויני דמסאבנותא המתדבין • וזי דמסאפי מחוין בישן דהא בעינייהו גדיא אשכח
ויביל לאחזקא דהא ללמא דבר נש אשכח מניה • רבי יוסף שרי למיכל לתרגולא
בגבינה או בחלבא • אמר ר' שמעון אסור לך דלא יהיב איניש פתחא לוינין בישן •
לך לך אמרין גזירא סבור סבור לכרמא לא תקרב • ודלי אסור לך הוא • דחומא
אח איה כבעירא לשחיטה • ומלך דשרי האזי מה כתיב (עמס ג) ותשקו את הגזירים
יין מלך דשרי האזי כמלך דשרי האזי וכתוב (דברים יד) לא תחלב כל חושבה •

בית יוסף או"ח סי' קעג, ג

מיימוניות: ויש מחמירין על עמסם שלא לאכול בשר אחר גבינה כשעודה אחת מפני שכתוב בספר הזוהר פרשת משפטים (קכה) וז"ל
אשכחן דכל מלך האזי מילא כחדא או בשעתא חדא או כשעודתא חדא ארבעין יומין אשכחן גדיא מקלסא בקלפי לגבי חטן
דלעילא וסיעתא מסאבא מתקרבין בהדיא וגרים לאתערלא דינין בעלמא דינין דלא קדישין וזי חליד בר באנון יומין אוספין ליה נשמתא
מסערא אחרת דלא איהי קדישא עב"ל וכבר כתב המרדכי (חולין סי' תרפז) שמהר"מ (משוטים דפוס פראג סי' תרטו) היה נוהג שלא לאכול
בשר בהמה וסיה אחר גבינה לפי שפעם אחת מסעודה לפעודה מלא גבינה בין שיניו גזר להחמיר על עצמו ואין זה כחולק על התלמוד
ולא כמוסף שהוא גורע דהא חזינא פירק כל הבשר אלא לא מילתא כחלל בר חמרא וכו' וכל חד מצי לאחמורי אנפשיה לעשות משמרת
ועוף אזי מיקל כיון דגבינה ועוף נאכלין באפיקורן ע"כ. והא ודאי שהוא ז"ל לא ראה ספר הזוהר ואפילו הכי היה מחמיר על עצמו
משום מעשה שהיה ואע"פ שהיה מיקל בעוף היינו לפי שלא ראה ספר הזוהר אבל אנו שזכינו לראותו טוב ונכון להחמיר אפילו בנשר
עוף: והקנינו הוא שיעזום פת וכו' עד וכן לא בתמרי וירקא. פשוט בפרק כל הבשר (קה): ומ"ש ואחר הקנינו ידיה

פרי חדש יו"ד סי' פט, טו

(טו) אינו צריך לא קנינה בר. כתב בצ"י באו"ח צסימן קע"ג [נש סוף ד"ה ויש מחמירין] דלספר הזוהר אסור למיכל אפילו
בשר עוף אחר גבינה מיד ושנכון להחמיר בזה. וליתא דבספר הזוהר לא מיירי אלא בנשר בהמה וכדמכח מלשון ספר
הזוהר שכתבתי בריש הסיומן, אבל עוף אחר גבינה שפיר דמי כדן הש"ס [חולין קד, ט]. וכן אני נוהג:

פרי תואר לבעל האור החיים

סי' פט, ו

ודע כי לא נכלל בדברים אלו בשר העוף כלל, [ו] הראיה
מדקאמר התם זוהר בשר הכי, ר' יוסף שרי למיכל
תרגולא וגבינה, אמר רבי שמעון אסור לך, דלא יהיב איניש
פתחא לוינין בישן וכו', ע"כ, הרי שלא נכנסו כלל
עוגשים האמורים למעלה מ' יום וכו', אלא דלא יהיב וכו'.
א"א דלא נודע מדברי הזוהר שיעור הליך להתעכב בין
(בשר עוף לגבינה) [גבינה לבשר עוף], וזוהר הדין
זה לדברי הפוסקים (עמ"ש להלן סי' פט), וליכא מלך דסבר
להחמיר טפי מקנינות והדחה, לכן יעשה קנינות והדחה ויאכל
עוף אחר שיבדק ברכה אחרונה על הגבינה, וזה יואל ידי
חובת כל הפוסקים. וזה שלא כדעת הב"י, שהבין מדברי
הזוהר דלא שנה בשר בהמה אחר גבינה לא שנה בשר עוף
אחר גבינה, דלענ"ד אינו נראה, אלא כמו שכתבתי.

צרוך המור פרשת משפטים

ולפי קבלת קדמונינו בא לאסור בשר בחלב (חולין קטו). ואמר לא תבשל, ולא אמר לא תאכל.
לרמזו לנו כפי חכמי האמת, כי אסור לאכול בשר ואחר כך חלב, וכן אסור לאכול חלב ואחר
כך בשר. ואע"פ שנתנו חכמים שיעורים בזה, כבר כתב רשב"י ז"ל, כי כמו שאסור חלב
אחר בשר כך אסור לאכול בשר אחר חלב. ודינם שזה לענין השיעור, שהוא עד שיתעכל
המוזן שבמיעוי, שהם כמו שש שעות שהוא זמן מסעודה לסעודה. כי הבישול האמור כאן על
בישול האצטומכא הוא, בענין שלא יתבשלו הבשר והחלב באצטומכא בזמן אחד, ולפי שיש
אצטומכא מאחרת העיכול. ליראי ה' ולחושבי שמו"ק, אין לאכול גבינה ובשר ביום אחד, וכל
שכן בשר וגבינה. וכן נוהגים המדקדקים במצות ואנשי מעשה. והטעם בזה, לפי שאין ראוי
לערב הכוחות אלו באלו. כח הדין בכח הרחמים, וכח הרחמים בכח הדין. כי הבשר הוא מדת
הדין, בסוד קץ כל בשר (בראשית ג, יג), כי מנפש ועד בשר יכלה"ה הצר. והחלב הוא סוד
הרחמים הגמורים המלבינים עונותיהם של ישראל, כאמריו (ישעיה א, יח) כשלא ילבינו. והחטא
הוא אדום, בסוד הלעיטני נא מן האדום האדום הזה (בראשית כה, כ). ולכן יש להפרידם זה מזה
כל אחד על כנו, ואת כל עורב למינו.

שער המצוות פרשת משפטים

הגר"ח וויטאל בשם האר"י

בענין בשר בחלב. כתיב לא תבשל גדי
בחלב אמו. מורי זלה"ה נהג, שבכל יום שאכל
גבינה, לא היה אוכל בשר עד הלילה. וראיתי

שיורי ברכה לחיד"א

יו"ד סי' פט, ו

ובינו לשיחתו של ספר הקדוש הנז', דגם לפי דברי
הזוהר צריך ששה שעות כדברי הרמב"ם ז"ל
וסיעתו, ולא סגי בסעודה אחת אחר שעה. וגם דייק
דברי הזוהר דלא שנה בשר ואח"כ גבינה לא שנה
גבינה ואח"כ בשר, כמ"ש מרן והרב פרי חדש דלדעת
הזוהר, אפילו גבינה ואח"כ בשר כמו שמבואר לעיל.

חגורת שמואל יו"ד סי' פט, יח

שפתותי לעיל סי' פ' דק"ק פ"ט • (יח) יש לומר שלא לאכול אפילו
בשר עוף כו' וכבר כתבתי לעיל סי' ק' דברי האחר ופרשתי שם דמשמע
דברי הזוהר כך הוא ע"כ • וישת' להנהוגים בנשר להשתין שעה א'
וכבר כתבתי • כפי שיתבאר בפעולה אחרת ה"כ בגבינה יש לומר כן • ופירשתי דווקא
להנהוגים בנשר ו' שעות ה"כ בגבינה יש לומר כן • ופירשתי דווקא
בגבינה שפשיט מחלב אשר הועתק בקיבה כדי להקפיד כחלל והיא שעה
ו' מרשים לא בגבינה מתולעת • שהיא ג' קשה וכו' איירי הוה שם קשים
ומושכין שעתם עד וזמן ארוך כנשר והוי דלא כנשר אבל בגבינה ישנה ואינה
מתולעת ולא נעשה מחלב אשר הועתק בקיבה כדי להקפיד כחלל רק
נעשה מחלב העלול ונתיבא לו אוכל מתאזן אין להחמיר בזה יותר מקנינות
שנים והדחת פה וידיכי איך עה שוה"ס בתוספת פרישתי והיית - סי' י

ש"ך סי' פט, טז

ז': [טז] אין אוכלין בו. וכתוב בספר מנרף לחכמה דף כ"ז
ע"א [פרק כג] דלפי מה שכתבאר בענין א' [בהנהגה] דלחך אכילת

רמ"א סי' פט, ב

נבילה: הנה (ד) [טז] ויש מחמירין אפילו בנשר אחר
גבינה (א) וכן נוהגין בו שכל שהגבינה קשה בו אין אוכלין
אחריה (ב) אפילו בשר עוף כמו בגבינה אחר בשר ויש מקילין
ואין למחות רק שיעשו קנות והדחה ונטילת ידיים יז מיהו
טוב (ט) להחמיר:

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAFYOMI PORTAL

KOLHASCHON